

Dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. „je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.“

Při monitoringu zpravodajských a politicko-publicistických pořadů ve vysílání televizních programů v období voleb do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, které byly stanoveny v termínu 28. – 29. května 2010, bylo zjištěno, že účastník řízení odvysílal dne 11. dubna 2010 od 19:00 hodin pořad Události, resp. příspěvek „Nutnost nebo obchod s kamarády?“

Jedná se o reportáž o názorových sporech ohledně stěhování Úřadu Regionální rady a nájmu placeném na novém místě v Ústí nad Labem. Reportáž obsahovala vyjádření místních politiků a zmínky o nich. V příspěvku promluvil zastupitel Jaroslav Doubrava (Severočeši.cz), zmíněna byla „šedá eminence tamní ODS“ Patrik Oulický, a „kmotři ODS“ Alexandr Novák a Patrik Oulický. Reportérka informovala, že předseda Regionální rady Jiří Šulc, který byl reportáži představen jako „spolustraníček Patrika Oulického a Alexandra Nováka“, se nevyjádřil.

Přepis reportáže:

Bohumil KLEPETKO, moderátor

Úřad regionální rady, který spravuje žádosti o evropské dotace pro Ústecký a Karlovarský kraj, si v centru Ústí nad Labem pronajalo nové sídlo, za které bude platit dvojnásobný nájem oproti kancelářím, v nichž úřadoval dosud. Ročně to má být víc než 10 milionů korun. Opozice v krajském zastupitelstvu to považuje za plýtvání a upozorňuje, že toto stěhování má i své skryté důvody.

Tereza BALDOVÁ, redaktorka

Masarykova 1, nová lukrativní adresa v centru Ústí nad Labem a zároveň nové sídlo úřadu regionální rady. Za pronájem kanceláří a garáží bude do roku 2015 platit přes 10 milionů ročně. Úřad tvrdí, že potřeboval víc místa, i když se počet zaměstnanců nezvýšil.

Vojtěch KRUMP, mluvčí, Úřad Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad

-----
Je potřeba zabezpečit zázemí pro přibližně 80 zaměstnanců úřadu regionální rady, mít prostory pro konzultace s žadateli a příjemci.

Jaroslav DOUBRAVA, opoziční zastupitel /Severočeši.cz/

To je přelívání peněz podstatně oficiální cestou ze státní, ze státní kasy do kamarádčkových kapes.

Tereza BALDOVÁ, redaktorka

V původním sídle úřad platil necelou polovinu - 4 miliony 200 tisíc ročně. Navíc vlastník nové budovy - Energetické a dopravní stavby - má utajenou vlastnickou strukturu. Jejím akcionářem byl ještě nedávno ústecký podnikatel Luboš Mareček. Muž zapojený na severu Čech do řady sporných kauz. Třeba likvidace norské

továrny Rybenol na Litoměřicku. Angažuje se i v případě zadluženého Chlumce na Ústecku, který prošetřuje policie. Nejdřív chtěl společně se šedou eminencí tamní ODS Patrikem Oulickým obci půjčit, pak si to rozmyslel

a nakonec minulý týden vydražil budovu zdravotního střediska, které vlastnila obec.

redaktor /citace: Bronislav ŠPIČÁK, předseda představenstva, Energetické a dopravní stavby, a. s./

"Pan Mareček již není akcionářem, neboť jsem od něj tuto společnost asi před třemi lety odkoupil."
Vojtěch KRUMP, mluvčí, Úřad Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad

-----
Úřad regionální rady při jednání a uzavírání smluv pracuje s dostupnými fakty. Tušení spadá spíše do oblasti

okultismu.

Tereza BALDOVÁ, redaktorka

Ověřit, jestli je Bronislav Špičák skutečným majitelem Energetických a dopravních staveb, je ale prakticky

nemožné. Firma má takzvané akcie na majitele, což znamená, že jejím vlastníkem je ten, kdo akcie drží

aktuálně v ruce. Navíc v představenstvu a dozorčí radě firmy jsou lidé spjatí jak se společnostmi Luboše

Marečka, tak i s firmami kmotrů ODS Alexandra Nováka a Patrika Oulického.

Vojtěch KRUMP, mluvčí, Úřad Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad

-----
Neexistuje žádný zákonný důvod, proč bychom měli zkoumat, pátrat po jeho akcionáři.

Jaroslav DOUBRAVA, opoziční zastupitel /Severočeši.cz/

V každém případě by to měli, měli přehodnotit a v každém případě by měli hledat, hledat jiné prostory.

Tereza BALDOVÁ, redaktorka

Předseda regionální rady, spolustraník Patrika Oulického a Alexandra Nováka Jiří Šulc, který nájemní smlouvu podepsal, se nevyjádřil. Nereagoval na e-mail, ani telefonáty. Tereza Baldová, Česká televize.

Reportáž je ve své první polovině standardní – věcně popisuje celou záležitost (na nové adrese bude Regionální rada platit nájem více než 10 milionů ročně proti 4,2 milionu na původní adrese), dává prostor argumentům obou stran sporu, tj. mluvčímu Úřadu Regionální rady regionu soudružnosti Severozápad Vojtěchu Krumpovi, který uvedl, že „*Je potřeba zabezpečit zázemí pro přibližně 80 zaměstnanců úřadu regionální rady, mít prostory pro konzultace s žadateli a příjemci.*“, tak místnímu opozičnímu zastupiteli Jaroslavu Doubravovi (Severočeši.cz), který uvedl „*To je přelívání peněz podstatně oficiální cestou ze státní, ze státní kasy do kamarádčkových kapes.*“

Redaktorka se dále namísto věcných konstatování, jež by měly patřit do formátu zpravodajského pořadu – doložit existující vazby mezi hodnostáři Regionální rady a firmou, která Regionální radě pronajímá nové sídlo, pokusila o konstrukci, jež trpí zkratkovitostí, nedostatkem fakticity, která obsahuje spekulaci o možných vazbách, jež není uspokojivě doložena fakty:

Tereza BALDOVÁ, redaktorka: „*V původním sídle úřad platil necelou polovinu - 4 miliony 200 tisíc ročně. Navíc vlastník nové budovy - Energetické a dopravní stavby - má utajenou vlastnickou strukturu. Jejím akcionářem byl ještě nedávno ústecký podnikatel*

Luboš Mareček. Muž zapojený na severu Čech do řady sporných kauz. Třeba likvidace norské továrny Rybenol na Litoměřicku. Angažuje se i v případě zadluženého Chlumce na Ústecku, který prošetřuje policie. Nejdříve chtěl společně se šedou eminencí tamní ODS Patrikem Oulickým obci půjčit, pak si to rozmyslel a nakonec minulý týden vydražil budovu zdravotního střediska, které vlastnila obec.“

(...)

redaktor /citace: Bronislav ŠPIČÁK, předseda představenstva, Energetické a dopravní stavby, a. s./: „Pan Mareček již není akcionářem, neboť jsem od něj tuto společnost asi před třemi lety odkoupil.“

(...)

Tereza BALDOVÁ, redaktorka: „Ověřit, jestli je Bronislav Špičák skutečným majitelem Energetických a dopravních staveb, je ale prakticky nemožné. Firma má takzvané akcie na majitele, což znamená, že jejím vlastníkem je ten, kdo akcie drží aktuálně v ruce. Navíc v představenstvu a dozorčí radě firmy jsou lidé spjatí jak se společnostmi Luboše Marečka, tak i s firmami **kmotrů ODS Alexandra Nováka a Patrika Oulického**.“

Pro vytvoření image Luboše Marečka jsou do reportáže **vtahovány odkazy na v reportáži blíže neosvětlené kauzy**.

Z obsahu reportáže ovšem plyne po faktické stránce značně neurčitá charakteristika Luboše Marečka jako někoho, kdo je údajným bývalým majitelem společnosti, jejíž současný neprokatelný vlastník podepsal nájemní smlouvu s Regionální radou. Z obsahu reportáže navíc nijak nevyplývá oprávněnost označení Patrika Oulického přídomkem „šedá eminence tamní ODS“, a stejně tak z něj nevyplývá oprávněnost označení téhož Patrika Oulického ještě společně s Alexandrem Novákem jako „kmotrů ODS“. Těchto lidí se podstata reportáže nijak prokazatelně netýká a jejichž **vztah k Regionální radě skrze další aktéry reportáže je v rovině spekulací**.

Ve své závěrečné promluvě reportérka tituluje předsedu Regionální rady, Jiřího Šulce, který spornou nájemní smlouvu podepsal, jako „spolustraníka Patrika Oulického a Alexandra Nováka“:

Tereza BALDOVÁ, redaktorka: „**Předseda regionální rady, spolustraníka Patrika Oulického a Alexandra Nováka Jiří Šulc, který nájemní smlouvu podepsal, se nevyjádřil. Nereagoval na e-mail, ani telefonáty. Tereza Baldová, Česká televize.**“

Reportáž výše uvedeným označením Patrika Oulického a Alexandra Nováka nejprve navodila kontext negativních konotací s nimi spojovaných, a pak byl jejich jméno jako spolustraníka označen Jiří Šulc – touto konstrukcí se z členství v ODS v reportáži jakoby stalo hanlivé označení. Nezáskání vyjádření osloveného může být ovšem stejně dobře důsledkem jeho neochoty, jako neschopnosti provozovatele si potřebné vyjádření obstarat. Reportáž nedokumentuje žádnou snahu provozovatele o získání vyjádření Jiřího Šulce, aby měl divák možnost si vytvořit vlastní názor na základě něčeho jiného než tvrzení redaktorky, která je ovšem v bodě získání či nezískání vyjádření osloveného zainteresovanou stranou. Názor předsedy Regionální rady na jím podepsanou nájemní smlouvu byl patrně dosti podstatný, protože skrze tuto smlouvu se vytváří vztah mezi Regionální radou a pronajímatelskou společností se zpochybňovaným pozadím.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ve věci sp.zn. 7 As 43/2008

„Pojmy „objektivní“ a „vyvážené“ jsou obecně známé, srozumitelné a často užívané i v běžném jazyce. Mají-li být informace objektivní a vyvážené, musí v maximální možné míře odpovídat

skutečnosti a přinášet pohledy všech zúčastněných tak, aby si adresát těchto informací na jejich základě mohl vytvořit o dané problematice vlastní kvalifikovaný názor“.

Dle ustanovení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.

Rada na základě těchto skutečností dospěla k závěru, že se účastník řízení odvysíláním pořadu Události, resp. příspěvku „Nutnost nebo obchod s kamarády?“ dne 11. dubna 2010 od 19:00 hod. na programu ČT1 mohl dopustit porušení § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., tedy povinnosti zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti.

Rada tedy na svém 14. zasedání konaném dne 13. července 2010 zahájila správní řízení pro podezření, že mohlo dojít ke spáchání jiného správního deliktu odvysíláním předmětné reportáže.

Oznámení o zahájení správního řízení bylo účastníkovi řízení doručeno dne 2. srpna 2010, tímto dnem bylo zahájeno správní řízení vedené v této věci. Účastník řízení byl ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení správního řízení vyzván k vyjádření.

Účastník se ve stanovené lhůtě vyjádřil písemným přípisem doručeným Radě 17. srpna 2010 a uvedl následující

K výtce Rady: „Redaktorka se dále namísto věcných konstatování, jež by měly patřit do formátu zpravodajského pořadu – doložit existující vazby mezi hodnostáři Regionální rady a firmou, která Regionální radě pronajímá nové sídlo, pokusila o konstrukci, jež trpí zkratkovitostí, nedostatkem fakticity, která obsahuje spekulaci o možných vazbách, jež není uspokojivě doložena fakty.“

- *Radou vytýkaný nedostatek fakticity padá na vrub utajené vlastnické struktury zmiňované společnosti, což také bylo v Příspěvku uvedeno a vysvětleno. Autorka předmětného příspěvku shromáždila všechna fakta dostupná z veřejných zdrojů a poukázala na existující personální vazby.*

Rada: Z obsahu reportáže ovšem plyne po faktické stránce značně neurčitá charakteristika Luboše Marečka jako někoho, kdo je údajným bývalým majitelem společnosti, jejíž současný neprokatelný vlastník podepsal nájemní smlouvu s Regionální radou.

- *ČT namítá nejasnost Radou uvedené formulace „značně neurčitá charakteristika“, ČT má za to, že charakteristika byla ve vztahu ku popisovanému problému značně určitá. Pro kontext předmětného příspěvku je podstatné, že jde o člověka spojovaného na severu Čech s radou sporných kauz, což bylo v předmětném příspěvku uvedeno.*

Rada: Z obsahu reportáže navíc nijak nevyplývá oprávněnost označení Patrika Oulického přídomkem „šedá eminence tamní ODS“, a stejně tak z něj nevyplývá oprávněnost označení téhož Patrika Oulického ještě společně s Alexandrem Novákem jako „kmostrů ODS“.

- ČT namítá, že pokud Rada posuzuje „oprávněnost užití těchto označení ve spojení s uvedenými osobami“ v rámci skutkové podstaty § 31odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., pak tak činí zcela nad rámec této skutkové podstaty. Oba pánové jsou tak běžně označováni v regionálním i celostátním tisku

Rada: Těchto lidí (míněno P. Orlického a A. Nováka) se podstata reportáže nijak prokazatelně netýká a jejich vztah k Regionální radě skrze další aktéry reportáže je v rovině spekulací.

- ČT k této výtce namítá, že podstata předmětného příspěvku se zmiňovaných osob prokazatelně týká a je to také v komentáři vysvětleno větou „v představenstvu a dozorčí radě firmy jsou lidé spjatí jak se společnostmi Luboše Marečka, tak i s firmami kmotrů ODS Alexandra Nováka a Patrika Oulického“ ČT má proto uvedenou výtku Rady za irelevantní.

Rada: Ve své závěrečné promluvě reportérka tituluje předsedu Regionální rady, Jiřího Šulce, který spornou nájemní smlouvu podepsal, jako „spolustraníka Patrika Oulického a Alexandra Nováka“

- Ani uvedenou výtku nemá ČT, k předmětné skutkové podstatě, za relevantní, neboť označení osoby „spolustraníkem“ ve smyslu společného členstva v jedné politické straně není rozhodně prohřeškem na objektivitě, či vyváženosti v smyslu zákona. Pokud Rada polemizuje, že údajnou „konstrukcí se z členství v ODS v reportáži stalo jakoby hanlivé označení“, nelze než namítat, že se jedná pouze o absurdní nepodloženou domněnku Rady.

Rada: Nezískání vyjádření osloveného může být ovšem stejně dobře důsledkem jeho neochoty, jako neschopnosti provozovatele si potřebné vyjádření obstarat. Reportáž nedokumentuje žádnou snahu provozovatele o získání vyjádření Jiřího Šulce, aby měl divák možnost si vytvořit vlastní názor na základě něčeho jiného než tvrzení redaktorky, která je ovšem v bodě získání či nezískání vyjádření osloveného zainteresovanou stranou.

- ČT zde namítá, že pokud redaktorka v závěru předmětného příspěvku konstatovala, že předseda regionální rady, který nájemní smlouvu podepsal, se nevyjádřil, nereagoval na e-mail, ani telefonáty, pak redaktorka diváků jednoznačně sdělila jeho postoj k vyjádření v předmětné věci. Divák tudíž nebyl nijak ukrácen a mohl si na věc svobodně vytvořit vlastní názor. Uvedené závěrečné konstatování redaktorky je důsledkem několika neúspěšných pokusů redaktorky o získání jeho vyjádření, jejichž zdokumentování by bylo nad časový rozsah předmětného příspěvku. V této souvislosti nelze opomenout, že se jednalo o krátký reportážní příspěvek v rámci pořadu Události, a nikoli rozsáhlou reportáž v rámci publicistického pořadu.

Účastník s ohledem na výše vyjádřené navrhl zastavení správního řízení.

Správní úvaha Rady:

Rada se posouzením věci zabývala na svém 19. zasedání konaném dne 5. října 2010, kde po vyjádření účastníka, zhlednutí audiovizuálního záznamu reportáže a vzetí v potaz názorů příslušné judikatury, jež se danou problematikou zabývá, přijala rozhodnutí o uložení pokuty ve výši 100.000,-Kč.

Zákonná úprava a judikatura:

Dle § 31 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. „je provozovatel vysílání povinen zajistit, aby ve zpravodajských a politicko-publicistických pořadech bylo dbáno zásad objektivit a vyváženosti a zejména nebyla v celku vysílaného programu jednostranně zvýhodňována žádná politická strana nebo hnutí, popřípadě jejich názory nebo názory jednotlivých skupin veřejnosti, a to s přihlédnutím k jejich reálnému postavení v politickém a společenském životě.“

Rozsudek č.j. 10 Ca 342/2009 ze dne 13. května 2010 na své str. 12 první odstavec „reportáže zařazované do zpravodajství jsou zpravidla zejména ohledně jejich časového rozsahu výrazně omezeny, což klade vysoké nároky na jejich zpracování ve vztahu k určitému konkrétnímu tématu. Je ale vždy zároveň na odpovědnosti tvůrců a zpracovatelů konkrétní reportáže, aby vždy i při takovém omezení časového prostoru v rozumné míře dostáli požadavku na objektivitu a vyváženost, jak to zákon požaduje.“

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ČR ve věci sp.zn. 7 As 43/2008

„Pojmy „objektivní“ a „vyvážené“ jsou obecně známé, srozumitelné a často užívané i v běžném jazyce. Mají-li být informace objektivní a vyvážené, musí v maximální možné míře odpovídat skutečnosti a přinášet pohledy všech zúčastněných tak, aby si adresát těchto informací na jejich základě mohl vytvořit o dané problematice vlastní kvalifikovaný názor“.

Rozsudek Nejvyššího správního soudu ve věci sp. zn. 3 As 6/2010 – 71

„Dle odborné literatury lze pak zásadou objektivit rozumět znak zpravodajství, „které se pokouší věcně, nestranně a nemanipulativně oddělit zprávu od komentáře“. Ústřední charakteristikou takového postupu je „zásadní ověřování pravdivosti výpovědi“. Zásada objektivit předpokládá referování bez emocí a používání neutrálních výrazů (Michael Kunczik: Základy masové komunikace, Karolinum, Praha, 1995, s. 111). Pojem objektivita tedy v sobě zahrnuje hned několik aspektů, z nichž za rozhodné považuje Nejvyšší správní soud správnost (či přesnost), tzn. že zpráva odpovídá skutečnosti, transparentnost, tj. že žurnalista uvádí své informační prameny, a věcnost, tj. že novináři do zprávy nevkládají svá vlastní hodnocení – blíže srov. Schulz/Reifová a kol.: Analýza obsahu mediálních sdělení; Karolinum; Praha; 2004; s. 52 a násl.“

Rada má s odkazem na neexistenci sporů o podobě a času odvysílání reportáže postaveno na jisto, že předmětná reportáž byla odvysílána v podobě a čase uvedeném výše.

Podle názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v jeho rozsudku ve věci č.j. 7 As 38/2004 – 58 požadavek na respektování zásad objektivit a vyváženosti je stanoven výlučně ve vztahu k pořadům zpravodajským a politicko-publicistickým. Pro uložení pokuty podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb. je tedy stěžejní, zda se jednalo o tento druh pořadu. Splnění této podmínky je v dané věci nesporné. Pořad Události, v jehož rámci byla předmětná reportáž odvysílána, je pořadem zpravodajským.

Rada zastává názor, že účastník vytrhuje ve svém vyjádření k zahájení řízení jednotlivé pasáže z kontextu celého rozboru v něm obsaženého, a proto se mu mohou jevit jako irelevantní. Rada reportáž posuzovala jako celek, tedy z pozice diváka a po zralé úvaze dospěla k závěru, že na základě této reportáže, si průměrný divák nebude schopn sám učinit objektivní názor na prezentovanou věc.

Je třeba zdůraznit skutečnost seznalou Radou, a to, že redaktorka byla evidentně schopná postupovat dle zákona objektivně a dát prostor nezaujatě všem stranám tak, jak prokázala v první polovině reportáže. Druhá polovina příspěvku však již míří do spekulativní roviny, přičemž využívá i

označení jednotlivých osob, jež jak bylo v oznámení o zahájení správního řízení vysvětleno, lze chápat jako **neopodstatněně hanlivá**, tedy **již neobjektivní a vyjadřující subjektivní názor**.

Jako nejproblematičtější se jeví užívání spojení „šedá eminence“ a „kmotrů ODS“, takovéto konotace vytvářejí ve zpravodajství jakousi zkratkovitou nálepkovitost, která není odargumentována a přitom má jasně pejorativní obsah. V návaznosti na tato negativní označení nabývá negativitu i označení spolustraníci, jedno, jak neutrálně toto slovo zní, v kontextu po užití „šedé eminence“ a „kmotrů“ se takovéto „členství“ jeví jednoznačně jako hanlivé.

Pokud účastník argumentuje nedostatkem času v tomto formátu pořadu s tím, že tedy nemohl dokumentovat snahu redaktorky o získání vyjádření, jeví se toto jako lichý argument. Rozsudek č.j. 10 Ca 342/2009 ze dne 13. května 2010 na své str. 12 první odstavec „reportáže zařazované do zpravodajství jsou zpravidla zejména ohledně jejich časového rozsahu výrazně omezeny, což klade vysoké nároky na jejich zpracování ve vztahu k určitému konkrétnímu tématu. Je ale vždy zároveň na odpovědnosti tvůrců a zpracovatelů konkrétní reportáže, aby vždy i při takovém omezení časového prostoru v rozumné míře dostáli požadavku na objektivitu a vyváženost, jak to zákon požaduje.“

Co se týče námítky účastníka na vytýkané „nezískání vyjádření osloveného“, je třeba říci, že pouhá konstatace redaktorky „spolustraníci Patrika Oulického a Alexandra Nováka Jiří Šulc, který nájemní smlouvu podepsal, se nevyjádřil. Nereagoval na e-mail, ani telefonáty.“ nelze považovat za vyjádření jeho postoje k celé věci pouze na základě jakéhosi sdělení redaktorky, které ze pohledu diváka není nikterak podloženo. Divák je de facto odkázán na redaktorčino tvrzení o nemožnosti získání vyjádření osloveného.

Dále je třeba říci, že užívání výše uvedených konotací a vytváření umělých kontextů mezi událostmi, jejichž souvislost nijak nebyla prokázána – to jsou praktiky, které rozhodně nelze slučovat s objektivním informováním.

Účastník řízení byl již v souladu s § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. na porušení § 31 odst. 3 téhož zákona Radou upozorněn, a byl již také sankcionován. Jednalo se například o správní řízení vedené pod sp. zn. 2006/144/jfu/ČTV, v němž Rada dne 16. května 2006 rozhodla o uložení pokuty ve výši 100.000,- Kč za porušení § 31 odst.3 zákona č. 231/2001 Sb. odvysíláním příspěvku týkajícího se ombudsmanovy zprávy o zásahu policie při Czech Teku 2005, v rámci pořadu Události 31. ledna 2006 od 19:15 hod. na programu ČT1, který vykazoval známky neobjektivity a nevyváženosti.

Rada považuje za počátek běhu prekluzivní lhůty dle § 61 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. den 1. července 2010, tedy den, kdy bylo úředníkem Rady pojata kvalifikované podezření o možném spáchání jiného správního deliktu. Rada tedy konstatuje, že nedošlo k uplynutí prekluzivní lhůty dle výše zmíněného ustanovení zákona.

Při rozhodování o výši pokuty se Rada řídila těmito skutečnostmi:

Dle ust. § 60 odst. 1 písm. b) zák. č. 231/2001 Sb. může Rada udělit pokutu ve výši od 5 000,-Kč do 2 500 000,-Kč provozovateli televizního vysílání, pokud nesplní povinnosti dle § 31 odst. 2 a odst. 3 téhož zákona.

Dle § 61 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb. při ukládání pokuty za porušení povinnosti podle tohoto zákona Rada přihlíží k povaze vysílaného programu a k postavení provozovatele vysílání a provozovatele převzatého vysílání na mediálním trhu se zřetelem k jeho odpovědnosti vůči divácké veřejnosti v oblasti informací, výchovy, kultury a zábavy.

Dle § 61 odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb. *Rada stanoví výši pokuty podle závažnosti věci, míry zavinění a s přihlédnutím k rozsahu, typu a dosahu závadného vysílání a k výši případného finančního prospěchu.*

Rada byla omezena horní a dolní hranicí stanovenou zákonem a při stanovení výše pokuty byla vedena následujícími úvahami:

Povaha vysílaného programu:

- Program ČT1 je celoplošným televizním veřejnoprávním (plnoformátovým) programem. Zákon č. 231/2001 Sb., definuje plnoformátový program jako program obsahující pořady různého zaměření a témat, zejména pořady zpravodajské, filmové, dokumentární, hudební a vzdělávací, který není zaměřen pouze na určitou skupinu obyvatel se shodnými zájmy.

Postavení provozovatele na mediálním trhu

- Hlavním úkolem veřejné služby České televize je dle § 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 483/1991 Sb., vytváření a šíření programů a poskytování vyvážené nabídky pořadů pro všechny skupiny obyvatel se zřetelem na svobodu jejich náboženské víry a přesvědčení, kulturu, etnický nebo národnostní původ, národní totožnost, sociální původ, věk nebo pohlaví tak, aby tyto programy a pořady odrážely rozmanitost názorů a politických, náboženských, filozofických a uměleckých směrů, a to s cílem posílit vzájemné porozumění a toleranci a podporovat soudržnost pluralitní společnosti.
- Účastník řízení provozuje celoplošné vysílání programu ČT1. Vedle toho se jedná o provozovatele dalších třech programů, ČT24, ČT2 a ČT4 Sport.
- Dle výsledků zveřejněných ATO –MEDIASEARCH na webových stránkách www.ato.cz, konkrétně <http://www.ato.cz/vysledky/rocni-data/share/15>, jejímž řádný členem je účastník řízení, je program účastníka řízení (ČT1), druhým nejúspěšnějším programem za rok 2009, což činí z účastníka druhého nejúspěšnějšího provozovatele televizního vysílání v ČR za daný rok (bráno dle celodenního sharu za rok 2009, tedy roku předcházejícímu roku spáchání jiného správního deliktu. Rada užila data z roku 2009, jelikož data z roku 2010, tedy roku, kdy došlo ke spáchání jiného správního deliktu, ještě nejsou jako celek k dispozici)

Odpovědnost provozovatele vůči divácké veřejnosti:

- Odpovědnost účastníka řízení vůči divácké veřejnosti na trhu televizního vysílání vychází z jeho povinností daných zákonem o vysílání. V případě účastníka řízení je jeho odpovědnost vůči divákům podpořena zákonem o České televizi, jež pozitivně formuluje povinnosti tohoto provozovatele. Odpovědnost účastníka řízení je vůči divácké veřejnosti oproti komerčním subjektům zvýšená s ohledem na způsob financování prostřednictvím tzv. koncesionářských poplatků.
- Lze shrnout, že odpovědnost účastníka v daném případě je vyšší v poměru ke komerčním subjektům.

Rozsah, typ a dosah závadného vysílání

- Program České televize ČT 1, kde byla odvysílána předmětná reportáž v rámci pořadu Události, dosáhl v měsíci dubnu v prime time (19:00 – 23:00) v roce 2010 (<http://www.ato.cz/vysledky/mesicni-data/share/15>), share 15+ 17,79 %. (zdroj: veřejně přístupné webové stránky www.ato.cz – členem této organizace je i účastník.)

Závažnost věci

- Pořad Události je hlavním zpravodajským pořadem na programu ČT 1 v prime time čase s vysokou mírou sledovanosti

- Účastník řízení byl již v souladu s § 59 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. na porušení § 31 odst. 3 téhož zákona Radou upozorněn, a byl již také sankcionován (viz výše). Jelikož nedošlo k nápravě ve stanovené lhůtě a ani po ukládání sankcí, je Rada oprávněna konstatovat, že předešlá upozornění a sankce neměla zamýšlený preventivní a zabraňující efekt, a na základě této skutečnosti se rozhodla uložit opětovně sankci.
- Rada má za to, že pokuta udělená v této výši bude účastníka řízení vést k plnění právních povinností vyplývajících ze zákona č. 231/2001 Sb., a zároveň vystihuje dosažení zamýšleného zabraňujícího a preventivního účinku.
- Závažnost věci je vysoká vzhledem ke zde uvedeným kritériím, zejména nesjednání nápravy a opětovnému porušování povinností provozovatele a faktu, že účastník řízení je provozovatelem na základě zvláštního zákona a má tedy vůči divákům vyšší odpovědnost nežli komerční provozovatelé.

Míra zavinění

- Provozovatel televizního vysílání má právo vysílat programy svobodně a nezávisle. Do jejich obsahu lze zasahovat pouze na základě zákona a jeho mezí. Vedle tohoto práva má provozovatel televizního vysílání povinnosti provozovat vysílání vlastním jménem, na vlastní účet a na vlastní odpovědnost a nést odpovědnost za obsah programů.
- Rada konstatovala, že účastník řízení mohl ovlivnit obsah předmětné reportáže, jelikož je jejím tvůrcem, bylo na jeho rozhodnutí, resp. jeho vůli, zda reportáž v takovéto podobě do vysílání zařadí
- Rada dospěla v této otázce k závěru, že ke správnímu deliktu došlo vědomě.

Finanční prospěch

- Finanční prospěch v konkrétní výši nelze prokázat Radě dostupnými prostředky, a proto toto kritérium nemělo na výši sankce vliv.

Rada tak na základě shromážděných podkladů dospěla k závěru, že provozovatel, Česká televize výše uvedeným jednáním porušil svou povinnost podle § 31 odst. 3) zákona č. 231/2001 Sb., čímž se dopustil správního deliktu podle § 60 odst. 1 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., a uložila pokutu 100 000,- Kč ve výši 4 % horní zákonné sazby.

Náhrada nákladů řízení:

Vzhledem k tomu, že správní řízení vyvolal účastník řízení porušením své právní povinnosti, uložila mu Rada v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., povinnost uhradit paušální částku nákladů správního řízení ve výši 1.000,-Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb., lze podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

V Praze dne: 5.10.2010

JUDr. Kateřina Kalistová
*předsedkyně Rady
 pro rozhlasové a televizní vysílání*